

a. e. talaia

177

munich

Entrepans freds i calents

Pizzas

Canelons

Nata - Flam - Xocolata

Gelats

Plats cuinats per emportar-se

Rambla del Caudillo, 37- Vilanova i la Geltrú

GALERIES OLARIA

JOQUINES DE TOTA MENA

VENDA I LLOGUER DE TENDES DE CAMPING

Articles per al camp i la platja

Plaça Carros, 5 i 9 - Telèfon 893 04 70 - Vilanova i la Geltrú

agrupació excursionista talaia

A.E. TALAIA

BIBLIOTECA
ARXIU

FEDERATS A:

federación catalana de montaña

federación catalana de esquí

comité de exploraciones subterráneas de cataluña

asociación española de camping y caravana

Carrer Comerç, 4 - Tel. 893 12 57 - Vilanova i la Geltrú - Parellades, 62 (Patronat A. C.) Sitges

CIRCULAR PER ALS SOCIS Febrer - Març 1976

COMIAT

Potser amb una mica de recança, però era necessari. M'he posat a un costat i he deixat passar un equip nou. La meva etapa per la Presidència ha estat un esglao més de la vida de la nostra Talaia, i cal que sigui el temps qui jutgi si la tasca d'aquests quatre anys ha estat suficientment profitosa per a l'Entitat.

En finir aquest període, vull donar les gràcies a tots, des d'aquells qui familiarment encara em diuen "Pitu" Blanes fins als qui volent-me afalagar em deien "...què tal, Sr. President!"; des dels qui s'oferien per treballar o fer qualsevol altra cosa per l'Entitat fins als qui s'escapolien o feien el ronça quan demanàvem voluntaris; des dels qui tot els semblava bé fins als qui volien carregar-s'ho tot; des dels immobilistes que potser només venien el dia de l'Assemblea a no dir res fins als més revolucionaris que plantegen problemes a diari. Crec, sincerament, que entre tots havem fet quelcom, havem omplert una pàgina més de la història de la Talaia.

I és ara quan aquesta jove història, que amb prou feines té vint anys, no s'ha d'aturar. Tots, una vegada més, fent costat al nou President, l'hem d'ajudar en el que calgui. No us penseu pas que és la Directiva la que ha de fer la feina, sinó vosaltres: els socis, els qui, a més haveu d'ésser el suport moral recolzant les seves decisions.

Agraïment final per als qui m'ajudaren en la Junta Directiva a aconseguir, entre altres coses, el Nou Local, tasca ingrata, de vegades, amb desenganyos, enrabiades i ganes d'engegar-ho tot a rodar, però que, finalment, ens compensava amb el goig d'haver reeixit.

I, com sempre, estic a la vostra disposició, sobretot quan calgui donar un pas per al nostre excursionisme vilanoví.

JOSEP BLANES
Ex-President

SECCIO D'ESQUI

Participació als Jocs Esportius d'Hivern (Trofeu Sant Jordi)

RASOS DE PEGUERA

Del 12 al 15 de Febrer s'han celebrat a les pistes de Rasos de Peguera els VI Jocs Esportius d'Hivern - Trofeu Sant Jordi, sota el patrocini de la Excm. Diputació de Barcelona. Enquany, la nostra Entitat ha estat representada a les proves celebrades per tres socis infantils, els quals, contra tots pronòstic, van aconseguir classificar-se, tenint en compte la seva edat i l'elevat nombre de desqualificacions que hi van haver. La inauguració dels Jocs es va celebrar al Pavelló d'Esports de Berga. Es va fer una desfilada dels equips representatius de cada comarca, fins i tot una que, segons resava el cartell que comanava el costre reduït grup, deia "Comarca de Villanueva y la Geltrú" (!). Aquest mateix acte fou clos amb l'actuació de l'equip de Gimnàsia del P.P.C.D. de la nostra ciutat. L'endemà, a les pistes dels Rasos se celebren les següents proves:

SLALOM FEMENI.— Longitud: 300 m.— Desnivell: 100 m.

Classific.	Dorsal	Noms	1. ^a mànegra	2. ^a mànegra	total
14. ^o	14	NURIA BLANES	1-39-01	1-45-48	2-24-49

SLALOM MASCULI.— Longitud: 300 m.— Desnivell: 100 m.

Classific.	Dorsal	Noms	1. ^a mànegra	2. ^a mànegra	total
21. ^o	68	LLORENÇ FUSTE	1-29-47	1-15-53	2-45-00

El dissabte dia 14 i al mateix lloc les proves celebrades foren aquestes:

SLALOM GEGANT FEMENI.— Longitud: 850 m.— Desnivell: 165 m.

Classific.	Dorsal	Noms	temps únic
29. ^o	33	NURIA BLANES	2-06-77

SLALOM GEGANT MASCULI.— Longitud: 850 m.— Desnivell: 165 m.

Classific.	Dorsal	Noms	1. ^a mànegra	2. ^a mànegra	total
30. ^o	67	CARLES CUELLAR	1-49-28	1-39-18	3-28-46
32. ^o	62	LLORENÇ FUSTE	1-50-00	1-48-53	3-38-53

Igualment, la cloenda dels Jocs tingué lloc al Pavelló de la vila bergadana, amb una bonica cerimònia, en el transcurs de la qual foren lliurades les medalles als guanyadors. Cal destacar l'activa participació al Jurat de les proves Alpines, com Jutge de Sortida, del nostre sots-president, en Josep M.ª Plana. Per a la propera edició d'aquests jocs, l'any vinent, esperem que la participació d'esquiadors infantils sigui molt més nodrida.

Grup d'Escalada i Alta Muntanya (G. E. A. M.)

Dijous, dia 25 de Març de 1976, a les 9 del vespre, al nostre Local Social, projecció de la pel·lícula:

EL SOSTRE DE SANT DIMAS. Realitzada per JESUS SANTACANA.

Salutació del nou President

Gràcies, amic soci, pel teu vot, ja que crec que ara tindré ocasió d'intentar fer alguna cosa més per a la nostra TALAIA, havent sortit elegit per portar-ne el timó.

Un mes abans de l'Assemblea jo no pensava pas ni a presentar-me com a candidat, però en vistes que les forces vives de l'Entitat no s'entenen i no donaven cap pas per a intentar ocupar la Presidència, el meu amor propi se'n va ressentir i em vaig decidir a presentar-me, convençut, no obstant, que existeixen moltes altres persones que també podrien ocupar aquest lloc i preferien passar inadvertides.

Jo, coneixedor dels molts problemes a resoldre que afecten la vida social de l'Entitat, només penso demanar, i jo seré el primer a donar l'exemple, gent que tingui ganes de treballar, sense cap mena de partidisme, sinó moguts pel desig que la TALAIA vagi sempre endavant.

No m'importa l'edat ni el nom; solament els fets, i no càrrecs honorífics.
Visca la Talaia i que es faci gran!!!

EL NOU PRESIDENT
Lluís Daviu

Assemblea General de Socis

De bell nou, i com està establert en els nostres estatuts, es va celebrar aquesta Assemblea el passat 25 de Gener. Pasada la lectura de l'Acta anterior, el President feu un resum de les activitats, tant les de totes les Seccions, com aquelles l'organització de les quals recau en la Directiva. Potser que no seria necessari ressaltar cap dels actes celebrats durant l'any, però cal donar una mica de relleu a alguna, per exemple la primera Expedició vilanovina a l'Iran Alam-kúh 75; també la creació d'una Delegació de la Talaia a la vila de Sitges i també una edició més de la marxa Intersocial per Descripció, patrocinada per la Federació. La qüestió econòmica fou resolta sense dificultats donada la informació que fou lliurada a cada assistent. Un dels punts econòmics fou la liquidació de l'estat de comptes de les obres del Nou Local, finit amb superàvit. També hem de fer ressaltar que el Refugi Baldric per primera vegada s'ha autoabastit respecte al pressupost anyal.

Però l'expectació era per al darrer punt de l'ordre del dia: elecció de President. Precisament en Josep Blanes havia finalitzat el seu període presidencial. La setmana anterior, el Consell Consultiu de l'Entitat havia examinat i aprovat les dues úniques candidatures: Lluís Daviu i Assumpta Baig. Ambdós feren llurs exposicions dels seus punts a realitzar en l'Entitat. Amb un exemple de democràcia, l'Assemblea escollí per tres vots de diferència en Lluís Daviu, com a President. Després de la tensió de l'escrutini, ningú no feu us dels precs i preguntes. Amb un breu comiat del president, es va cloure l'Assemblea.

Grup Esplai Talaia

Amb motiu de la creació del Grup d'Esplai Talaia, convoquem tots els nois des de 4 fins a 17 anys, que hi estiguin interessats, per al proper dia 13 de Març, a les cinc de la tarda.

Tindrem Gran Xocolatada i una sessió de Titelles.
Us esperem!!

El G.E.A.M. en Picos de Europa

Después de largo tiempo ausente de las cumbres por motivos militares, en los primeros días de mi vuelta a casa, decidí acercarme a Picos de Europa a intentar varias escaladas planeadas tiempo atrás, junto con un compañero de "mili". Los preparativos marchan bien; preparamos el material, y por fin, el 1 de Enero, partimos hacia Bilbao, yo y cuatro compañeros más del G.E.A.M.

En casa del compañero bilbaíno, hacemos los últimos preparativos, y con las mochilas a tope nos dirigimos a Potes, pueblo montañés al pie del macizo. Pasamos la noche en éste, y de madrugada enfiamos la carretera hacia Fuente De, donde está el teleférico que nos sube en unos minutos a casi dos mil metros, de altura. Finalmente nos instalamos en el Refugio del Cable y descansamos una jornada.

El tiempo es bueno; hay gran cantidad de nieve, pero las paredes se ven limpias de hielo. En los neveros la nieve está dura, lo que nos facilitará la tarea.

Preparamos el material necesario para nuestro primer objetivo: la Pared Este de la cara Sur de Peña Vieja. La Vía fue abierta el pasado verano por escaladores vascos de la ENAM de Vizcaya. Nos levantamos temprano, nos equipamos y partimos hacia el comienzo de la pared. Media hora de aproximación; subimos un nevero y tras atravesar la rimaya, empezamos la escalada. Superamos unos diedros fáciles; unos cuatro largos de cuerda hasta el pie de un nevero colgante. El tiempo es bueno, sacamos los pioletos y vamos abriendonos paso por la rampa helada con una inclinación de unos 45 a 60°. La nieve no ofrece resistencia. Tallamos escalones y después de un centenar de metros llegamos al pie de la muralla calcárea.

Mediante fisuras y diedros, vamos ascendiendo largos de mediana dificultad con algunos pasos de Vº. El tiempo pasa; hacemos un largo flanqueo hacia la izquierda hasta un diedro chimenea bien marcado. La pared va cogiendo verticalidad y cada vez la ascensión es más difícil. La noche se echa encima y montamos un duro vivac a unos 400 metros del suelo.

Por fin amanece. Comemos un poco y proseguimos la escalada. Un duro flanqueo de 15 metros; clavamos unas fisuras en artificial que nos suponen la máxima dificultad de toda la Vía. Nos cuesta trabajo y tiempo el superarlas, pero al final lo conseguimos. Ante nosotros la Arista final; los principales problemas ya están superados, pero la gran cantidad de nieve que se encuentra en estos últimos largos nos ocupan casi todo un día. Por fin la cumbre. Hemos subido un desnivel de casi 700 metros. ¡Victoria! Comemos un poco y nos preparamos para el descenso. Aquí empieza una nueva dificultad. Lo que en verano es simplemente una canal, ahora es un "couloir" de nieve helada, por lo que decidimos ir montando rappels por la Peña Covadonga. Cuando ya hemos repetido cinco veces esta operación, se nos echa la noche encima. Las cosas se complican. En uno de los rappels se me acaba la cuerda y me quedo colgando en el vacío; suerte que llevo una cuerda en la espalda; monto un "dulfer" y me planto en un rellano al pie de una gran balma. Mis compañeros tras reunirse conmigo, preparamos un nuevo vivac hasta que amanece el nuevo día que aparece radiante. Un compañero, desde la base nos va guiando un

poco. Continuamos rappelando hasta llegar abajo. Las cosas han ido bien; nos hemos curtido un poco, pero tras el descanso en el Refugio nos recuperamos rápidamente. Mis compañeros del GEAM vuelven a casa. Se les han terminado las vacaciones.

Después de dos jornadas de descanso ya estamos preparando la próxima actividad: una arista con tres espolones. No se ha vencido nunca y el intentarlo en invierno lo hace aún más difícil, pero no imposible. Preparamos el material de escalada y de vivac, así como comida ligera para varios días. La Arista se encuentra a la derecha del Espolón de los Franceses; son casi mil metros de pared.

Somos tres. Nos repartimos el material y equipamos una mochila pequeña de ataque. Empezamos a ascender por placas bastante finas a base de presas de puntera; poco a poco vamos cogiendo altura hasta coronar el primer Espolón. Montamos un rappel y empezamos el segundo. La dificultad es extrema, manteniéndose durante todo el recorrido. Superamos unos diedros flanqueando por la parte izquierda de la arista; este espolón es más corto y pronto llegamos a la parte superior. Recorremos rápidamente un largo trozo al ensamblé hasta llegar al pie del tercer espolón. Nos encontramos con unas placas de escalada extrema, pues no hay ningún tipo de fisuras, y la superación es mediante superaciones lentas por medio de pequeñas presas. Hacemos un flanqueo hacia la izquierda y nos encontramos con un helero colgante bastante vertical. La noche se nos echa encima; tallamos peldaños en la nieve y al fin lo superamos mediante la iluminación de nuestros frontales. Tenemos que llegar más arriba, hasta un agujero en la arista para montar el vivac. La escalada se hace lenta y peligrosa, pues ha empezado a soplar el viento en la Cara Norte y la temperatura ha bajado sensiblemente. Luchamos por unos diedros hasta coger otra vez la arista que poco a poco va perdiendo verticalidad, pero la dificultad se mantiene.

Llegamos a la altura del agujero de la arista y montamos el vivac. El frío es intenso y lo empezamos a notar. Montamos una tienda de pared y nos metemos en los sacos de dormir sin tan siquiera sacarnos las botas. La jornada ha sido dura; el vivac es malo, pues la plataforma es minúscula, por lo que tenemos que estar prácticamente colgados por el "frendon". En estas condiciones la noche se nos hace interminable.

El día amanece bueno, pero el viento continúa y el frío es intenso. Comemos un poco y tras deshacer un poco de nieve para llenar las cantimploras, emprendemos la escalada. La pared se presenta lisa sin ningún tipo de fisuras por lo que nos vemos obligados a descender dos largos para coger un diedro que nos permita continuar la ascensión. Cinco tiradas más y cuando ya se advina la cima nos encontramos de nuevo con una placa lisa que nos cierra el paso. Esta vez hay que superarla mediante pitonisas de buril, lo que nos hace perder mucho tiempo. Tras varias horas de irnos turnando en la fatigosa tarea, logramos superarla. La pared va perdiendo verticalidad, por lo que nos encordarnos al "ensamblé". La escalada está vencida. Nos ha costado, pero merece el esfuerzo.

El descenso es largo y difícil. Tendremos que montar bastantes rappels y la jornada se nos acaba, pero nuestras ganas de llegar al refugio son tan grandes que aprovechamos hasta el último momento de luz. Desgrajamos un poco por unas placas de nieve hasta que la verticalidad del "couloir" nos obliga a iniciar los casi 500 metros de desnivel en rappel. Por fin encontramos una cueva que nos viene de primera para montar el vivac. Es bastante am-

plia y continúa hacia dentro, notándose una fuerte corriente de aire; lástima que esté tan alta para los espeleólogos. Nosotros estamos agotados y las luces de nuestros frontales casi no dan luz. Rápidamente nos metemos en los sacos, pues también se nos ha acabado el butano y no podemos preparar nada caliente.

Por la mañana el viento ha parado y el sol calienta un poco, lo que nos facilita la media jornada de descenso que aún nos quedaba. Al fin la base de la pared. Nos dejamos deslizar por la nieve hasta el Refugio. Estamos agotados, pero hemos conseguido nuestro objetivo.

Cara Este, vertiente Sur de Peña Vieja.

Vía Tellería. Cordada formada por Angel Vedo, Antonio Torres y Mario Torres del GEAM de la A.E. Talaia, y Luis Angel del Río de la ENAM de Vizcaya.

19 largos de cuerda y 700 metros de desnivel.

1.ª ascensión local y 1.ª invernal.

Arista de los Tres Espolones

Cordada: Angel Vedo del GEAM de la A. E. Talaia y Luis Angel del Río y "Peque" de la ENAM de Vizcaya.

1.ª ascensión absoluta y 1.ª invernal.

Treinta largos de cuerda y 1.000 metros de recorrido.

ANGEL VEDO FERNANDEZ

Monitor ENAM, Miembro activo GEAM

Cartes al Director del Butlletí

En el seu dia, aquesta carta es va publicar en diversos diaris i revistes d'àmbit català. A petició de la interessada la reproduïm avui.

Sr. director:

Som un grup de muntanyecs que admirarem i freqüentem la vall de Núria. En aquestes festes de Cap d'any i Reis també ho férem, però, malauradament tinguérem moltes sorpreses.

En primer lloc fou un "xoc immens" que tot veient els rètols de queviures i hospedatge, en adreçar-nos al personal de l'hotel, cel·les, bar, etc., ens trobèssim que cap no comprenia la nostra llengua, i a fi de poder entendre'ns ho vam haver de fer en llengua castellana. Què representen doncs aquells rètols? On ha quedat l'esperit català a Núria? I no parlem del tracte a la gent, doncs possiblement els animals de molts llocs reben més respostes a les preguntes, que nosaltres.

Molt més embadalits quedàrem en veure la deixadesa que regna en el refugi i molt pitjor en les cel·les. No sabem el què passa a l'hotel, ja que la nostra humil butxaca no ens ho permet investigar; però no és d'estranyar quan totes les coses s'hi troben monopolitzades. Es fàcil de captar que a l'explotador de l'hotel no li interessa que ens trobem bé a les cel·les o en el refugi perquè li treu possible clientela. Creiem que sobren les paraules en dir que els queviures no obren i si no has pujat ben provist, on has d'anar a menjar?

Es que els que admirarem la natura i ens hi trobem bé, si no tenim una forta butxaca, no podem gaudir-ne? No és la natura de tots? Doncs, per què els serveis s'instalen per uns quants solament?

TRUC de Vilanova i la Geltrú
Assumpta Baig Torras. C. Gornal, 19

Ascensió hivernal a la Pica d'Estats

A les dues de la tarda del dia 27 de desembre arribem a Areu. El dia és molt clar. Ràpidament carreguem amb les motxilles i abans d'arribar al Pla de la Selva ja ens adonem que la càrrega és excessiva. Amb més moral que ganes continuem cap al refugi, amb marxa lenta i esgotadora.

Hi arribem ben entrada la nit i les notícies que ens donen no són gens agradables: "ningú fins aquell moment no havia pogut guanyar el cim".

L'endemà ens llevem tard i quina no és la nostra sorpresa quan arriben dos nois que diuen que han pujat la Pica!

Tot canvia amb uns segons i són les dotze quan sortim, prenem només l'imprescindible, anem molt lleugers i guanyem alçada amb poc temps.

A les tres ja hem travessat al mantell blanc que cobreix el llac d'Areste i remuntem, sobre una neu que no presenta cap dificultat, la collada de l'Estany Fons.

El sol perd intensitat i busquem un lloc per muntar la tenda. Arribem a un collet d'uns 2.800 metres d'alçada i ens trobem uns nois de la U.E.C. de Gràcia que també munten la seva.

Ja és de nit quan entrem a la tenda. Dormim molt poc ja que hem d'estar un sobre l'altre i la fredor de la neu travessa el terra de la tenda i els sacs queden molls.

Quan surt el sol mengem una mica, sortim de la tenda i tirem amunt acompanyats per els altres tres nois.

El cel és blau, però uns núvols al fons ens assenyalen que el temps canviarà.

Progressem depressa per neu variable i arribem a dalt del cim de la Pica d'Estats a dos quarts de dotze, després de fer una curta i àeria grimpada des del coll que separa la Pica de la punta S.E.

El panorama és molt ampli, però el cel no és clar i el vent és molt fred. Firmem en un llibre-registre i baixem cap al campament. Mengem una mica, desmuntem la tenda, carreguem amb les motxilles i baixem cap al refugi.

En el descens de la collada de l'Estany Fons, en trencar-se un graó de neu en una de les pendents més fortes, vaig tenir una caiguda d'uns 20 metres, afortunadament sense conseqüències. Així arribem al refugi, sota una petita nevada, quan ja era fosc.

Sopem, juguem a cartes una estona i ens adormim, amb la satisfacció d'haver pujat al cim més alt de Catalunya, a l'hivern.

L'endemà ens llevem, esmorzem, fem les motxilles i marxem, amb temps emboirat, cap a Areu, on arribem a les dues.

Celebrem l'ascensió a la Pica amb una ampolla de xampany i d'ací fins a Vilanova, la monotonia d'un viatge en cotxe on no es veia a més de deu metres, degut a l'espessa boira que ens va acompanyar fins a La Panadella.

Ascensió efectuada els dies 27 al 30 de Desembre de 1975 pels membres del G.E.A.M.: Jaume Marín, Xavier Ventosa, Manel Busquets i Antoni Albalate.

ANTONI ALBALATE

President: Lluís Daviu - Direc. Circular: Josep Blanes - Secretari: Josep Candela

BOTIGA

Maria Rosa

Ceràmica - Juguines - Coses divertides

Santa Eulàlia, 5 - Tel. 893 26 91 - Vilanova i la Geltrú

PASTISSERIA

CABUTI

Sant Gregori, 3 - Vilanova i la Geltrú

FINANCIAMOS TODA CLASE DE VEHICULOS

No solamente comprando se obtiene beneficio si no que después no le dejamos desamparado.

ASESORIA JURIDICA - GESTORIA - ORGANIZACION DE EMPRESAS
SEGUROS

Oficina Colaboradora: Asesoría Jurídica y Contable

Calle Jardín, 37-39 - Tel. 893 41 95

J. DOMINGO

ELECTRODOMESTICS-TV

General Mola, 35 i Sant Gregori, 18 - Tel. 893 07 81
VILANOVA I LA GELTRU

Esports TIPLAY

Rambla Vidal, 17 - Tel. 893 43 42

Us oferim tota mena d'equips per a practicar
qualsevol esport

Hockey · Basquetbol · Tennis · Fútbol · Gimnàstica
Alpinisme · Esquí · Camping · Atletisme, Etc.

AVUI, DEMA i SEMPRE

MOBLES
MONTAGUT

VILANOVA I LA GELTRU